

bør stikkes for Despoti fra Jyskus's Side, men jeg ser lige saa meget paa Sagen fra Befolkningens Standpunkt, og det synes mig da, at det vilde være heldigere for begge Parter, om Sagen noget mere blev overladt til Dørrigheden, end at det Hele blev lagt i Jyskus's eller en Læges Haand. Den ærede Minister siger nu vel, at det staar Jordemoderen frit for at indanke Sagen for Justitsministeren. Jeg tilstaar, at jeg har havt nogen Frygt i saa Henseende, men naar den ærede Justitsminister siger, at det forholder sig saaledes, er det selvfølgelig Tilfælde, da jeg naturligtvis maa antage, at han er ganske anderledes inde i disse Forhold end jeg. Dette beroliger mig en hel Del, og som Følge deraf vil jeg for mit Bedkommende afholde mig fra at stemme over dette Forslag.

Justitsministeren (Klein): Ligeoverfor den ærede Ordførers Udtalelser angaaende Minimumslønnen har jeg ikke Mere at sige; jeg tror, at jeg har udtalt mig tilstrækkelig tydeligt, saa at man kan fatte, hvorledes jeg for mit Bedkommende opfatter dette Spørgsmaal. Med Hensyn til Vndringsforslaget, der angaar § 4, tillader jeg mig først at forudsikke den Bemærkning, at det skulde gjøre mig ondt, hvis jeg skulde have givet nogen Anledning til, at de Herrer skulde mene, at jeg vilde rette Noget, der kunde ligne en Behreidelse mod de ærede 15 Medlemmer, der have stillet Forslaget om, at § 4 skal udgaa. Det kunde kun være mig hjært, forsaavidt der har været nogen Tvivl hos de ærede Medlemmer om, hvorpaa § 4 egentlig er begrundet, at der da er givet Leilighed til, inden Sagens Behandling var afsluttet, at faae disse Tvivl klarede. Jeg tilstaar, at jeg nærer den Forventning, at hvad jeg har udtalt idag, vil have bidraget Noget til at klare de Tvivl, som maatte kunne have været tilstede hos forskjellige ærede Medlemmer. Det forekommer mig navnlig, at det ærede Medlem, som først fik Ordet paa Forslagsstillernes Vegne, i sin anden Udtalelse væsentlig kun fremdrog to Momenter. Det ene Moment var dette, at det dog maatte maatte siges, at der kunde vindes Noget ved en mere flersidig Undersøgelse. Han gik ud fra, at der vilde finde en mere alsidig Undersøgelse Sted, naar Sagen ordnes paa den Maade, som er foreslaaet i § 4, end naar den ordnes efter de nu gjældende Regler. Jeg kan kun ligeoverfor den Bemærkning gjentage, hvad jeg sagde før, at det er en Selvsølge, at en saadan flersidig Undersøgelse alligevel ikke er affaaen. Det er Noget, der følger af de almindelige Regler om Forholdet mellem overordnede og underordnede Autoriteter, at den underordnede Autoritets Afgjørelse kan bringes ind til Prøvelse af den høiere Autoritet, og jeg kan forstikke de Herrer om, at det er Noget, som Befolkningen kender meget godt til; det er tilsyneladende de største Bagatelager, der saaledes indbringes for de allerøverste Myndigheder. Der

kan derfor, naar det gjøres til en administrativ Sag at paalægge Ansvar, ikke være nogen Tvivl om, at en Jordemoder, der maatte føle sig uretrettet i den Henseende, kan reise Klage og henvende sig til de overordnede Autoriteter, altsaa til Sundhedskollegiet og Justitsministeriet. Det andet Moment, som det ærede Medlem fremdrog, og som ogsaa blev fremdraget af den ærede sidste Taler, var dette, at Forslaget var fremkommet saa sent fra Justitsministerens Side, og at, hvis der med Føie kunde siges at blive nogen Usikkerhed eller Uklarhed tilstede, hvis § 4 gik ud, maatte denne Usikkerhed og Uklarhed ogsaa tidligere have været tilstede, og det var jo egentlig Meningen af det ærede Medlems Udtalelse, at man saa maatte kunne bebrejde Justitsministeren, at han ikke paa et tidligere Standpunkt havde gjort Sit til at faae fjernet dette Uklare. Det kan ogsaa kun være mig hjært, at dette er kommet frem, thi ogsaa i den Henseende tror jeg, at jeg er angerløs. Foreløbig vil jeg bemærke, at jeg ikke har sagt, at der vilde komme nogen Usikkerhed eller Uklarhed tilstede, undtagen for Kjøbenhavns Bedkommende, ikke for Landets Bedkommende eller for Kjøbstædernes Bedkommende, men kun for Kjøbenhavns Bedkommende. Men dernæst er det Noget, som er passeret i den seneste Tid, der har bragt det frem, at denne Uklarhed var tilstede, og det, der navnlig har givet Anledning til at Vndringsforslaget er kommet frem nu, har været Forhandlinger, der ere førte imellem Sundhedskollegiet og Justitsministeren i den aller sidste Tid og tildels netop i Anledning af den Revision af Instrugerne, hvorom der har været Spørgsmaal af forskjellige Aarsager, som jeg har tilladt mig at henvise til, og hvoraf Noget først er kommet tilstede, efter at Sagen var færdig i det andet Thing og kommen ind i dette Thing, saa at jeg haaber, at de Herrer ville se, at det ikke er saa underligt, at Forslaget først er kommet frem nu og ikke tidligere.

Clausen: Jeg skal kun sige til den ærede Ordfører, naar han udtalte sin Befalgelse over, at jeg ikke havde stillet Vndringsforslag om at faae Alt, hvad der vedrørte Lønningerne, optaget paa Lovforslaget, at jeg fandt, det kunde lade sig gjøre med det enkelte Spørgsmaal, men at jeg ikke fandt det heldigt, at der dog skulde et andet Spørgsmaal til, at Jordemødrenes Forhold ogsaa skulde kunne føres ind paa Loven. Det forekommer mig, at man hellere skulde lade det blive ude og kun lade Lovforslaget blive et Supplement til de øvrige Lønningsbestemmelser og ikke et Supplement til Jordemødrenes øvrige Forhold. Jeg skal til den ærede Justitsminister bemærke, at vel ere hans Udtalelser meget klare, men derfor have de dog ikke bidraget til at klare min Tvivl om Hensigtsmæssigheden af denne Paragraf; jeg tror, den er uhensigtsmæssig. Naar den ærede Justitsminister sagde, at Undersøgelsen ikke var affaaen, saa